

בע"ה י' טבת תשע"ד

13/12/2013

גליון מס' 2781

פרשת ויחי

הקשר בין הפטרת 'ויחי' לבין הפרשה - הוא עמוק ביותר.
 בפרשתנו קוראים אנו את הפסוק: "ויקרבו ימי ישראל למות" (מ"ז, כ"ט).
 סוף ימיו ומיתתו של בחיר האבות - אשר התהלכו לפני האלוקים.

ההפטרה מתחילה במילים: "ויקרבו ימי דוד למות" (מלכים א', ב'/א').
 סיפור מות דויד - משיח אלוקי יעקב.

זה וגם זה מצווים לבניהם לפני מותם.
 יעקב מצווה לשנים עשר בניו - אבות שבטי ישראל.
 דויד מצווה לבנו שלמה - אחד מבניו הרבים.
 שניהם בצוואתם מורשיים לבניהם משהו.

יעקב מוריש לבניו את ברכת אבותיו.. שהיא הברית הגדולה הכרותה בין האבות לבין ה'.
 דויד מעביר לבנו שלמה את המלוכה שגם היא נחשבת לברית.. שתהא נחלת ביתו אחריו.

(מתוך ספרו של ישעיהו לייבוויץ' - 'שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע')

שעור פרשת השבוע: אליאב לזר

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	16.18	זמן תפילין/טלית	5.42
מנחה של י' בטבת	13.30		
ערבית ושיעור	16.40	סוף זמן ק"ש	9.05
שחרית א'	6.45	שקיעה	16.39 ← 16.40
שחרית ב'	8.30	מנחה א' (בחד"א)	13.15
קידוש	11.30	מנחה וערבית	16.30
מנחה	12.30, 13.30	צאת הכוכבים	16.59
לימוד 'דור לדור'	16.50	ערבית	20.10
צאת השבת	17.15	שחרית נוער	7.30

אחות תורנית- הילרי יום טוב

שבת
שלום

פרשת ויחי

"ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה." (בראשית מז, כח) פרשת ויחי מסכמת את חיי יעקב ומשפחתו תוך כדי הגירתם והשתקעותם בארץ מצרים. בפרשה זו יעקב נפרד מבניו ואנו נפרדים ממשפחת יעקב-ישראל כמשפחה מורחבת. בפעם הבאה שנפגוש בהם, בספר שמות, הם "יפרו וירבו מאד" (בראשית מז, כז) ויהפכו ממשפחה מורחבת לעם.

זו הזדמנות להסתכל עליהם כמשפחה, וגם לנסות ולהבין עד כמה מיקומו של הילד במשפחה משפיע על אופיו וחייו בעתיד. כבר בתחילת הפרשה, כאשר יעקב מברך את שני בניו של יוסף, אנו נתקלים בנושא שמלווה את האבות לאורך כל ספר בראשית - העדפת הבן הצעיר על פני הבכור. יעקב עצמו הועדף על פני אחיו עוד בהיותו ברחם אמו. יצחק אביו נבחר על פני ישמעאל, וגם מקרב בני יעקב, אותם יברך בהמשך הפרשה, ברור שלא ראובן יהיה המנהיג העתידי של עם ישראל, אלא יהודה. בברכת יעקב לנכדיו, מנשה ואפרים, הוא מקפיד להדגיש מי מהם יגדל יותר, לכאורה מי עתיד להיות הדומיננטי בין שני הבנים. בהצלבת ידיו הוא מניח את יד ימין על ראש אפרים למרות מחאתו של יוסף, ואת יד שמאל על ראש מנשה.

כל מי שעוסק בנושא התפתחות הילד יודע שמיקומו של הילד במערך המשפחתי משפיע על אופן התפתחותו כילד וכנער, ועל האדם הבוגר שהוא עתיד להיות. מחקרים בפסיכולוגיה מיחסים תכונות אופייניות לבכורים: למדנים, שמרנים, אחראים ובעלי כושר ארגון, ויחד עם זאת לעיתים מוגנים יתר על המידה, רגילים לקבל תשומת לב ואהבה ללא תנאי, עד... שנולד הילד השני.

הילד השני והבאים אחריו מאופיינים בהיותם שאפתנים ותחרותיים שיבחרו להתבלט בתחום שונה מאחיהם הבכור. יש להם כישורים חברתיים גמישים, ויכולת להסתגל ולהסתדר עם אנשים אחרים, שכן מעולם לא חוו מצב בו הם היו "בן יחיד". הילדים הצעירים במשפחתם מאופיינים ביצירתיות. הם נועזים יותר, ומגיל צעיר רגילים להסתדר עם אחים גדולים וחזקים מהם, ולמצוא את מקומם בסביבה מורכבת.

כיצד כל זה תורם להבנתנו את העובדה שבאופן עקבי, בספר בראשית, מסופר על העדפת הבן הצעיר על פני הבכור? האם כדי להמשיך את השושלת ולהנהיג בסופו של דבר את העם, יש צורך בתכונות כגון גמישות, הסתגלות חברתית ויכולת להסתדר עם אחרים? אולי התורה רומזת לנו שלא מספיק שאדם יולד ראשון במשפחתו, ועליו להוכיח את כישוריו ואת התאמתו למנהיגות לפני שיקבל עליו את התפקיד.

נראה שבברכת יעקב לבני יוסף יש בכל זאת הבדל. אין אנו יודעים מתוך הכתוב שאפרים עדיף ממנשה בתכונותיו. יעקב מדגיש רק "... ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגויים" (בראשית, מח, יט). ברכתו של יעקב משותפת לשני הבנים "המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים..." (בראשית מח, טז) ואחר כך "...ישימך אלוהים כאפרים וכמנשה..." (בראשית מח, כ). לראשונה אין כאן ברכה לצעיר האחים על חשבון הבוגר. יעקב מברך את שני נכדיו כאחד, ומכיר בחשיבותו של כל אחד מהם כפי שהוא. שניהם כאחד עתידים להפוך לשבטים, כבני יעקב.

יתכן שבחירת אפרים כדומיננטי ביניהם קשורה למה שראה יעקב לגבי עתידם של הבנים. אינני יודעת מדוע מדגיש הכתוב עובדה זו, אבל הברכה המשותפת יכולה ללמד אותנו על הצורך להתייחס לכל בן ובת במשפחה לפי יכולותיו, תכונותיו וצרכיו תוך הכרה באיכויות המיוחדות לו. עלינו לקחת בחשבון את סדר הולדתם של הילדים, ועם זאת לראות בכל אחד מהם את הייחוד שלו, ולברך אותם שיצליחו לממש את הפוטנציאל הטמון בהם.

אביאל ברזלי - בתם של יוכבד ואיזיק ברזלי ארה בראת אן

ביום חמישי שעבר - נפתחו ארובות השמים והרוו את שדותינו. באותו הלילה נערך ערב שירה לזכרה של דרורה רוזנמן ז"ל בניצוחו והפקתו של רועי גולן ובארגונה של המשפחה שחברה לוועדת תרבות. למרות מזג האוויר נתמלא חדר האוכל מפה לפה וחלק מהקהל המזמר גלש לכיוון הפאטיו. בזמן ששרנו בצוותא שירים אהובים ויפים, הוסיפו קולות הממטרים שניתכו לפרקים על היריעה המכסה את הפאטיו, לאפקט המלכד. תודה למארגנים, לנגנים המקצועיים חבריו של רועי ולמובילי השירה שחלקם נטלו ספונטאנית את המיקרופון והפגינו ביצועים מרשימים..

באותו הערב התקיימה במועצה מסיבת חנוכה מאוחרת (נר תשיעי..). לחברי ה'מתמיד' שבשדות נגב. לאחר ארוחה דשנה שכללה: שלל בשרים, בורקסים מסוגים שונים ומגוון סלטים ומאפים, התכנסו המתמידים באולם 'דרור' החדש והמרשים כשהם מוקפים בדגלי הלאום, המועצה ומשמר הגבול. היה זה ערב של סיכומי ביניים וברכות מפי קצין מג"ב - מפקד בסיס הפעולה שהפתיע את רפי בביאן חבר עלומים וקב"ט המועצה האזורית, בברכה מיוחדת ובעוגה ליום הולדתו. גם ראש המועצה נשא את דבריו וברכתו, תחילה באופן רשמי מן הנייר ולאחר מכן ספונטאנית מן הלב. הרב ארי העביר שיעור בנושא: 'בני ישראל ערבים זה לזה' - ההתנדבות חשובה, אך יש להעריך גם את אלו המאפשרים להתנדבים להתנדב.. מפקד יחידת סיור דרום, סקר את מצב הפשיעה באזורנו בהשוואה לאזורים אחרים והציג סרטונים המתעדים לכידה ב'זמן אמת' של שתי חוליות פשע גדולות ומקצועיות, מהם ניתן ללמוד ולהפיק לקחים. נוסף ונציין שחברנו דני יום טוב- עליו גאוותנו, זכה באות המצטיין האזורי על כך שתרגם הרבה מעבר למקובל - יישר כוחך דני!

בסיום הערב יצאו המתנדבים כשהם מדושנים ולבושים במעילי פליז חדשים - אותם קיבלו באותו הערב ועליהם מתנוסס בגאווה סמל היחידה. משתתפי הערב מדווחים על מצב רוח מרומם כתוצאה מההערכה להם זכו, על מוטיבציה הולכת וגוברת ובעיקר על שאיפתם לצרף אליהם מתנדבים חדשים.. חיים ערבה - מפעיל המתמיד, מוסר על קורס שייפתח בקרוב. המעוניינים להצטרף מוזמנים ליצור קשר עם רבש"צנו יואב פרנקל או עם בני גינזברג.

באותו הערב התכנסו גם כל ילדי משפחת מרים ומשה בן צבי על צאצאיהם ב'בית שקמה', לחגוג להם במשותף יום הולדת 90 - סיקורה של בתם יהודית ויידן בהמשך העלון.

בליל שבת - עסקנו בשאלה- האם על האב לומר 'ברוך שפטרני' גם על בתו שהגיעה למצוות? לאחר סקירה בנושא שכללה את השאלות: מי נפטר מעונשו של מי והאם מוטלת על האב חובת החינוך לבתו. נקצר ונאמר שפסקתו של הרב עובדיה יוסף זצ"ל היא שגם על הבת על האב לומר 'ברוך שפטרני'. נותרה רק הבעיה באיזה מעמד לעשות זאת שהרי אינה נוכחת ליד האב בקריאת התורה ולברך בלעדיה זה חסר טעם. נשארנו עם שאלה לשיעורי בית - מה בנוגע לאם? האם גם היא מברכת ברוך שפטרני?.. נוסף ונציין שהרב ארי בחר לעסוק בשאלה זו לקראת בת המצווה המתקרבת של בתו אוריה.

בשיעור פרשת השבוע שהעביר הרב, עסקנו בשאלה- מדוע השתקעו יעקב ובניו במצרים ולא חזרו לכנען עם סיום שנות הרעב? סברה אחת, זו של ה'כלי יקר', מעלה את הטיעון הקונבנציונאלי- תחילה באו לגור מפאת הרעב וכדרך העולם - הסתגלו והשתקעו, כך שלא רצו לצאת יעד שהוצרך הקב"ה להוציאם משם ביד חזקה..! סברת המלבי"ם היא שהירידה הייתה מראש לצרכי השתקעות וההוראה באה ישירות מפרעה שרק לו קיימת זכות ההחלטה להפוך קבוצת מהגרים לאזרחים מן השורה. ההוכחה לכך הן העגלות ששלח מתוך מטרה שאת

עגלותיהם ואדמתם ישאירו לצמיתות מאחור ועל עגלותיו יישאו את כל מקניהם ורכושם. יעקב שתחילה נרתע להשתקע, מבין לאחר הגילוי במראות הלילה, כי אמנם קרבו ימי השעבוד המובטחים ב'ברית בין הבתרים' אולם מנגד קרבה גם הברכה 'ואעשך לגוי גדול' - 'כי לגוי גדול אשימך שם' (בראשית מ"ו, ג') - חזקוני.

ביום ראשון - נערך במועצה מפגש אזורי בנושא: "דוברות צח"י". חברינו הרהוטים שנבחרו לייצגנו מול התקשורת, אם וכאשר.. הגיעו למפגש במטרה להתעדכן בתחום. לאחר שהחכימו וגם טעמו מרק אפונה חריף המחמם את הגוף ומחדד את המחשבה, החכימו חברינו וחזרו הביתה מלאים ברשמים.

ביום רביעי - עלינו לקברו של מיכה רוזנטלר ז"ל ולאחר מכן פנינו למועדון להעלות דברים לזכרו. חתנם של מיכה ז"ל ויונה תבדלי"א - ד"ר חיים גרטנר, סיפר על מבצע "לאסוף את השברים". מדובר בפרויקט מטעם יד ושם' ובו הניצולים מוסרים כמה שיותר ממצאים בכדי לשמר את הזיכרון באמצעות שימוש בטכנולוגיה מתקדמת המקבצת את הזיכרונות ויוצרת 'תהודה ממוחשבת'. מדובר בסיפורים מרטיטי לב ובחפצים מסוגים שונים, אשר לכל אחד מהם ערך מוסף משלו - תמונות, יומנים, חפצים אישיים ואפילו סרטים ביתיים! היה זה ערב מרתק, מכובד ומרגש. יהי זכרו ברוך!

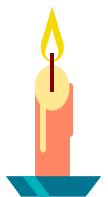
יורט קימלמן

לרחל צור
אתך באבלך במות אחותך
נעמי אלפייה ז"ל
קיבוץ סעד

לפרלה דדון
אתך באבל במות אחותך
רחל בן נעים ז"ל
קיבוץ סעד

נר זיכרון -

(תשס"ז)	יום פטירתו של חברנו שמעון אש ז"ל	ט' טבת -
(תשע"ג)	יום השנה לפטירתו של חברנו אבשלום זיוון ז"ל	י"ג טבת -
(תש"ע)	יום פטירתו של חברנו מרדכי תמיר ז"ל	י"ז טבת -
(תש"מ)	יום פטירתה של חברתנו רות שלמון ז"ל	י"ח טבת -

אבשלום זיוון ז"ל - שנה לפטירתו

ביום שני הקרוב, יג' טבת 16.12.2013, במלאת שנה לפטירת אבינו אבשלום זיוון ז"ל, נקיים אזכרה לזכרו:

16.00 בבית הקברות

16.30 תפילת מנחה במועדון לחבר

16.45 התכנסות משפחה וחברים במועדון לחבר

17.15 במועדון לחבר: לימוד משניות, זיכרונות משפחתיים. הרצאה קצרה מפי מירון סופר, חבר שדה ניצן,

מדריך בתחום הגנת הצומח: "הגנת הצומח - בעבר, בהווה וב... עתיד"

הציבור מוזמן

המשפחה

דוח'נוק

חנוכה עבר, ובחינוך החברתי פעלנו במלוא המרץ והשמחה. כבר בתחילת החופשה יצאו ילדי כיתות א'-ג' לשביל הסלט שבחבל הבשור, זוהי חווה חקלאית תיירותית ובה מגוון רחב של גידולי שדה וחממות. הילדים שיחקו, למדו ונהנו לאכול מהירקות שקטפו. לאחר מכן נסעו כולם לטיול קצר בגשר החבלים.

ילדי כיתות ד'-ו' יצאו לרמלה למערת הקשתות וסיור בעיר כולל המגדל הלבן והמוזיאון. במשך ימי החג נהנו כל הילדים מפעילויות רבות בנושא החג והאור. תודה לצוות החינוכי ולהורים המלווים בפעילויות השונות.

ילדי החטיבה יצאו ביום גשם למשחק חיפוש האור בנתיבות, בסוף המשחק גילו הילדים כי האור נמצא אצל כל אחד ואחת מהם. מועדון החטיבה שופץ ויש בו בכל שבוע פעילויות רבות ומגוונות.

ילדי התיכון פתחו את חנוכה בפעילות "חזרה לילדות" אשר נערכה בבית כולל א', בהכנות לטיול האופניים וביריד הצדקה. יריד הצדקה המסורתי נערך ברוב פאר ושמחה בחדר האוכל. בכל שנה מתגייסים לכך כל הילדים מכיתה א' ועד י"ב בארגון, אפיה והפעלת היריד. תודה רבה לגיל פיש ולאור זיוון על עבודתם בהכנת ערב זה.

בימים אלו נערכים הסיכומים ואנו נעביר את הכסף שנאסף לעמותת "בת-מלך" – מעון לנשים מוכות דתיות. כמו כן, עברו חלק מהתרומות ל"דרך הגן" – מעון בית דוד, ומרכז יום לנכים בבאר שבע. תודה על התרומות והחפצים שהעברתם ליריד חשוב זה.

כעת אנו עסוקים בשגרה הברוכה של עשייה חינוכית. נשמח לקבל לבתים הכוללים חפצים שאין לכם צורך בהם.

אורלי ויקס

"אפריט את המסורת"

סיכום קצר מטיוף האופניים על כיתה י"ב – "אית לית"

כבכל שנה, בשלשת הימים האחרונים של חג החנוכה שזה עתה עבר עלינו, התקיים טיול האופניים המסורתי של כיתה י"ב!!

אלא שהשנה, החלטנו לשנות קצת ממנהגנו ובמקום לנסוע מסעד לאילת (כמו שנהגו בכל השנים האחרונות...) שינינו את המסלול ל"מים לים" – מים התיכון לים המלח!!!

ההחלטה על שינוי המסלול נבעה משתי סיבות עיקריות... מבחינה בטיחותית- כל השנים נוצרה בעיה שכמעט כל הרכיבה הייתה על כבישים עם מכוניות ומשאיות, גורם שהיווה בעיית בטיחות רצינית. השנה החלטנו להשתדל "לא לסמוך על הנס" ובעזרת שבילי האופניים הרבים שישנם כיום בארץ החלטנו שמסת הרכיבה העיקרית תהיה בשטח וכך זה גם יותר בטוח וגם מאפשר נהיגה יותר "מעניינת"....

הסיבה השנייה והמרכזית שהובילה לשינוי- זה העניין של רצף הרכיבה. מכיוון שהמרחק מסעד לאילת גדול, בכל השנים האחרונות לא הצליחו לעשות רצף של רכיבה, אלא עשו קטעים של רכיבה והשאר עם הקפצות בעזרת הרכבים... השנה, החלטנו להציב לנו יעד מאתגר- להצליח ליצור רצף של רכיבה מחוף זיקים לים המלח! את המסלול תכננו בעזרת בנצי לנדאו שגם הוביל את הטיול.

את **היום הראשון** התחלנו בהתלהבות רבה ועם הרבה אנרגיות בחניון של חוף זיקים.

(חשוב לציין שכמובן רק לאחר "BOOK" של תמונות בפוזות שונות ומסורתיות יכלנו להתחיל את הרכיבה...)

ביום הראשון, עברנו דרך השדות של אור הנר, דרך בתרונות רוחמה, שמורת פורה ובסוף בסוף, לאחר 65 קילומטרים של שטח, מאמצים רבים וכוח רצון ענק לעמוד באתגר שהצבנו לנו- הגענו עייפים מאוד אך מרוצים עוד יותר, בתוך החשיכה- לקיבוץ דביר!!!

את הלילה העברנו בבית הילדים בקיבוץ. הדלקנו נרות חנוכה, עשינו שיפצורים לאופניים וקינחנו את הערב עם 'על האש' טעים במיוחד שהצליח לשרוד גם את הגשמים הרבים שזכינו להם באותו ערב...

את **היום השני** התחלנו ביער דבירה ובעצם כל היום היה במגמת עלייה! בחלק הראשון של היום זכינו לקצת חסד ונהננו ממספר ירידות גדולות וכיפיות (גם מפחידות קצת... ☺), אך חלקו השני של היום היה כ-25 קילומטר של עליות ארוכות, קשות ומאתגרות! את החלק הזה של היום לא כולנו עשינו ברכיבה באופניים אך הרגשנו כולנו שותפים לתחושת ההצלחה והניצחון! כשהצלחנו גם ביום השני להגיע ליעד שהצבנו לנו- יתיר!

מזג האוויר החורפי והקפוא של יתיר קצת הפתיע אותנו, אך צלחנו את הלילה במכינה במקום בעזרת פויקה תוצרת מעשה ידינו! (וגם קצת בעזרת הרדיאטורים...)

היום השלישי והאחרון, היה בסימן ירידה! (לא רוחנית כמובן...)

רק כדי לסבר את האוזן: יתיר = כ-800 מטר מעל פני הים. ים המלח = -427 מתחת לפני הים!! ירידה של כ-1200 מטר!!

פתחנו את היום עם הירידות הגדולות והמפחידות (כאן זה ללא כל ספק... ☺) מיתיר לבקעת ערד. המשכנו לרכב בין הכפרים הבדואים עד לעיר ערד! את החלק האחרון של הטיול, רכבנו כמעט כולנו יחד על הכביש שמחבר בין ערד למצדה. גם קטע זה היה מאופיין בירידות תלולות וכיפיות שהשתדלנו לא לעוף בהן מהרוחות החזקות שפקדו אותנו. רגע אחד מיוחד מאוד שהיה ביום זה, הוא הרגע בו ים המלח נגלה לעינינו בכל הדרו!! זה היה רגע ממש מרגש ומשמח! מכיוון שרק כשראינו את ים המלח ממש מולנו קלטנו שאנחנו באמת עשינו את זה!! אנחנו עומדים להצליח לרכב ברציפות מים התיכון לים המלח!

כשהגענו למצדה- חיכתה לנו הפתעה קטנה... אחרי שאכלנו קצת, עלינו כולנו עם האופניים בידיים דרך 'הסוללה' היישר לראש המצדה! שם הצטלמנו בתמונה המסורתית (???) כשכולנו מרימים את האופניים מעל לראשנו... איפה ההפתעה אתם שואלים?? ממצדה ירדנו בעזרת הרכבל החדש!!!!

לאחר רכיבה של עוד כמה דקות, הגיע הרגע המיוחל- **הגענו בהתרגשות ובשמחה רבה לים המלח!!!**

תמונות 'ניצחון' וסיום אחרונות ועלינו על הרכבים היישר למסעדת 'קאסה דה ברזיל' בבאר שבע! שם סיימנו רשמית את הטיול המדהים והמיוחד שעברנו יחד!!

לכל אורך הטיול הייתה אווירה טובה, כיפית ושמחה. ואני חושב- שדווקא בגלל שהכיתה שלנו מפוזרת בין בתי ספר כ"כ שונים ומגוונים- הייתה חשיבות עצומה לטיול המגבש והמלכד הזה!! מה שבטוח- את החוויה הזאת אנו נזכור לכל החיים...

אנו רוצים להגיד **תודה ע-נ-ק-י-ת** לכל המלווים שהיו איתנו לאורך שלשת הימים הללו והשקיעו מזמנם לפני, במשך ואחרי הטיול כדי שהוא יהיה הכי מוצלח שרק אפשר:

בנצי לנדאו, אופיר הימן, אריאל סאסי וניר ליכטר!!! אנו רוצים להגיד תודה נוספת **לאורלי וידס** על כל העזרה והתמיכה! וכמובן שאחרונים חביבים- **אשר ונעמה רוטנברג!** המדריכים המסורים של התיכון... תודה תודה תודה!! שבעז"ה נזכה לחורף גשום, שמח ומרומם!

נריה לנדאו, כפי כיתה י"ב

מנוחות בית שקמה: על ראינה – המטפלת של סבינה קאופמן'

רגינה הגיעה מהפיליפינים (לא מהאזור שנפגע) והיא 7 שנים בארץ. בסבינה היא מטפלת שלוש וחצי שנים. רגינה מציינת שהאנשים טובים אליה ונחמדים ואוהבת להיות בישראל. כשעבדה באשקלון הכירה רק את המשפחה של המטופלת ונשארה איתה בקשר הדוק גם לאחר מות הסבתא בה היא טיפלה.

רגינה שמחה לעבוד בסעד ובקשרי הכרות עם אנשים רבים בסביבתה. למרות שהעבודה לעיתים קשה מאד, בזכות האהבה למקום היא מתגברת על הקושי. בנוסף היא מספרת על קשריה הטובים עם משפחתה של סבינה ואהבתה אליהם.

בימים אלו היא נוסעת לחופשה של חודש ימים בפיליפינים. תחליף אותה מטפלת בשם ראדה. על עצמה מספרת רגינה שהיא אלמנה ואמא ל-2 בנות, המבוגרת בת 24 ומתחתנת בימים אלו והצעירה בת 13 הגדלה אצל אחותה שמתגוררת בביתה של רגינה.

אנו מעריכים מאד את עבודתה של רגינה ומאחלים לה מזל טוב לרגל חתונת בתה, נסיעה טובה, וחזרה בשלום.

יונה רוזנטלר ונוחות המטפלות

חגיגה משפחתית לאריט ומשה בן-צבי

ביום חמישי, מוצאי זאת חנוכה, התכנסנו כל משפחות ילדי משפחת משה ומרים בן צבי בבית שקמה, בארגונה של נעמה טל, לחגוג בסייעתא דשמיא את יום הולדתם ה-90 (לא מדוייק) של הורינו היקרים מרים ומשה.

היה כינוס מאלף ביותר, בו שלחו בני המשפחה – שניים שלישיים וריבעים, אחים, אחיינים, בני דודים ושכנים את ברכותיהם החמות והמאלפות בשילוב תיאור חייהם הכל כך מיוחדים של אבא ואמא ברכבת החיים, שמעולם לא חיו בשביל עצמם אלא רק בשביל הזולת. עלתה על הכל המצגת המיוחדת שנערכה על ידי נעמה ומשפחתה, שחצתה היסטוריה בת 90 – בתמונות, בהקראה ובשירה, תוך דרישת שלום מאלו שלא יכלו להגיע. ראינו את ישיבת כפר הרוא"ה שאבא היה בין מייסדיה, שמענו את השיר "בראשית היתה מחשבה..." , ראינו את דודה אלישבע וגנברג מברכת, את רבקה מהגרעין התורני מברכת, ועוד ועוד. ההתרגשות היתה גדולה, והמסיבה הסבה נחת רבה להורים היקרים והאהובים כל כך, שהיא חלק קטנטן מהשכר השמור להם לעולם הבא.

נשגר בזה תודה רבה להנהלת בית שקמה בעיקר ליונה, שתרמה את הבית (שקמה) ואת כל הלב! להצלחת האירוע.

בתם יהודית וידן, ירושלים

צוד בנושא מיחזור פסולת

כפי שציין כבר נחום, מיחזור הפסולת הרטובה עדיין אינו בטל ויש צורך להמשיך ולהפריד בין פסולת יבשה לפסולת רטובה.

בעקבות דברים ששמעתי מפי אנשים בקהילתנו אני רואה לנכון לרענן הוראות כיצד להפריד בצורה נכונה:

1. בבית יש לכל משפחה מכל קטן בצבע חום (מי שאין לו מוזמן לפנות אלי ולקבל) למכל זה יש להכניס שקית פלסטיק ולאחר מכן, כל שאריות האוכל, קליפות של ירקות, עצמות דגים עופות ובשר וכיוצא באלה, בקיצור שאריות מזון מכל מין וזן, יוכנסו לתוכו.

2. אריזות מזון כגון: חמגשיות, קלקרים, אריזות פלסטיק לגבינות, שקיות פלסטיק ובאופן כללי כל מה שאינו חומר אורגני אין להכניס למכל החום.

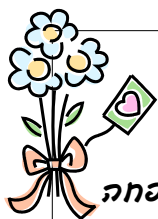
3. רצוי מאוד להימנע מהכנסת נוזלים למכל וזאת על מנת להפחית את הריח (כתוצאה מתסיסה) וכן על מנת להוריד את כמות הנוזלים העוברת למשאית האיסוף, ובכך להפחית את הסכנה בשפיכת הנוזלים ובזיהום הדרכים בקיבוץ.

4. טיטולים אינם פסולת רטובה למרות שלעתים תכופות הם רטובים, יש להתייחס אליהם כפסולת יבשה ולזרקם למכל הירוק

לסיכום: פסולת אורגנית למכל החום. כל פסולת אחרת (למעט פסולת בנין) למכל הירוק. פסולת בנין למי שיש אנא תאמו עם רכז הבניין כיצד להיפטר ממנה. ושוב אחזור ואדגיש: למי שחסר פח חום ייצור עימי קשר ואדאג לספק לו. נשמור על עצמנו ועל סביבתנו.

בברכת חבריט-אלי סימון

לאוריה סט
מזל טוב לבת המצווה
אנצמה, לרה ארי ולכל המשפחה
הרבה שמחה ונחת!

לדורון טינגר

ברכות חמות לשחרוק מצה"ל
מאחלים נחיתה רכה באזרחות
ושמא את הדק הנכונה לק
להתפתחות אישית בהמשך הדק!
צוות חומ

לבנימין סלנט

מזל טוב ליום הולדתך ה-80
הרבה שמחה ובריאות
קהילת סעד

לניסית דדון

מזל טוב ליום הולדתך ה-80
הרבה בריאות ונחת
קהילת סעד

פנסיה

בתקופה האחרונה העיתונות הקיבוצית מלאה באינפורמציה על רקע ההכרעות שמזכירות התנועה הקיבוצית אמורה לקבל על גובה בסיסי של סכום הפנסיה, וכל זאת בלחץ תכניות ח"כ גלאון ואמירות שונות לגבי הבאת העניין לבג"צ. "בידיעות הקיבוץ" האחרון הגיב בוקי, כשאת תוכן דבריו שמענו באסיפה ובהזדמנויות נוספות.

ברצוני להעלות את זווית מבטי. אציין תחילה שכל מה שהובטח לגמלאי סעד מולא ככתבו וכלשונו.

בוקי מביא שורת הטבות שגמלאי סעד מקבלים בנוסף לסכום הכספי ולדעתו מזכירות התנועה צריכה גם אותם לקחת בחשבון. אין ספק שיש צדק בדבריו, מאידך חלק ניכר מאותם הטבות ניתנות בצורה גורפת לכלל הציבור גם לאלו שמקבלים את המשכורות הגבוהות ביותר בסעד. כך שלדעתי הקשר לפנסיונרים, אם קיים, הוא בשוליים.

נמסר לי שבסקר שעשו נמצא שמצבם של חלק משמעותי של הפנסיונרים בסעד הוא טוב (עובדים ומשתכרים בנוסף לפנסיה, הלוואי לאורך ימים). כשאנחנו מדברים על פנסיה אנחנו מדברים על כלל הגמלאים ולא רק על מי ששפר חלקו. מאחר ואני מכיר את מצבה הכלכלי של סעד, אני יכול לומר באחריות רבה, שסעד יכולה לאפשר את התשלום הגבוה יותר (כ-40% מהשכר הממוצע במשק), לגמלאי סעד. (וכן יש לי מחשבות ורעיונות איך להקל בתשלום).

מטבע הדברים יש מגבלה של כניסה לפרטים מעל דפי עלון זה, ואשמח אם מאן דהו במסד ירצה לשמוע אותי בנושא... אני מציע למוסדות לבדוק שוב את הנושא ויכולות סעד לעניין. וטובה שעה אחת קודם.

האם יהיה מכובד יותר אם נאלץ לקבל הכרעות משפטיות או תנועתיות?

אין לי ספק שמצבם הכספי של רוב גמלאי סעד החדשים בעוד שנים ספורות יהיה משופר בהרבה. כבר היום לפי כתבות בעיתונות הקיבוצית כ-60% מקבלים פנסיות גבוהות משלנו בסעד, וחלק מהם הרבה יותר מסעד, כולל ההטבות. גמלאי סעד הם ציבור ממושמע ונאמן לביתו.

מבקש חשיבה נוספת ופתוחה לרעיונות, היה ראוי צירוף נציגות של הגמלאים. לגמלאים אני מציע מעורבות ואם אתם מרגישים צודקים, מותר לממש את הכוח האלקטוראלי באסיפה.

טוביה אלברט

לרותי ולדני לזר ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנכדה

בת למיכל ולנדב לחמן-לזר

למרים ויוסף צרפתי ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנין

נכד לטליה ולצבי מאק

בן לליטל ולאיא מאק

לדניאלה ולתדהר ד'קסון - מזל טוב להולדת הבת

לשרה ולדוד ד'קסון ולכל המשפחה - הרבה שמחה ונחת!

חברי קהילת סעד!

במוצש"ק פרשת ויגש נפגשנו מספר משפחות צעירות המיועדות לקליטה. מפגש זה נוצר לאחר שכבר זמן מה שאנו מסתובבים בתחושת אי נוחות על רקע מספר נושאים הקשורים בקליטתנו העתידית בקיבוץ. ביום שישי שעבר, התפרסמה ב'עלים' סקירה של צוות צמ"ד אשר הציגה באור חיובי את נתוני הקליטה המרשימים, את אפשרויות הבניה העומדות בפנינו הן בשכונת 'שקד' במגו וכו'. לכאורה, לקורא הממוצע הסקירה נראית אופטימית ומעודדת על נהירת צעירים לקליטה בקיבוץ, אופציות בנייה מגוונות ועוד. רק בלט בחסרונו דיווח מפגישות שהתקיימו לאחרונה עם מסי' משפחות, בהן הביעו רובן מורת רוח וחוסר נוחות.

בפגישה, ניסינו למפות את הנושאים המרכזיים שמציקים לנו. חלק מהנושאים קשורים בפתרונות הבניה המוצעים, שקיפות, לוי' מחייב לבניה או רכישת בית, תוכנו של החוזה המשפטי שהונח לפתחנו וכן נושאים נוספים קיבלו ביטוי והם קשורים בתהליכי הקליטה לחברות. נושא משמעותי שעלה ביתר שאת, הוא הרצון של כולנו להיות שותפים בחלק מהחלטות שנוגעות ישירות אלינו וכיום אנו חשים ממודרים.

כמי שבמידה רבה דרכם סוללים את הליך הקליטה לקיבוץ, קשה לנו עם אמירה כגון, רבים מחכים בשער להיקלט ולכן יש להזדרז ולהתחייב על רכישת בית או בנייה בלוחות זמנים קצרים על מנת לפנות בתים לעומדים בשער. אמירה ברוח זו יוצרת תחושת תסכול. אנו מבקשים להזכיר שלפני מספר שנים שיוועו בקהילת סעד לנקלטים חדשים והיום כשאנו פה ורבים מאיתנו מביעים רצון להיקלט ולהיות חלק מהקהילה, אנו מבקשים להמתין עם קליטה נוספת בשלב זה ולהתרכז בקליטה ראויה ונכונה של מי שכבר פה.

איננו מתכוונים בשורות מספר לפרוס את כל אשר על ליבנו, אולם הרצון הוא לשתף את כלל חברי הקהילה בלבטינו, בחששות ובאי הנוחות ביחס לנושאים מסוימים.

חשוב לנו להבהיר, שאנו שואפים מחד להיקלט ולהיות חלק מקהילת סעד אליה אנו קשורים ורואים בה את עתידנו ועתיד ילדינו, אך מאידך, אנו גם נחושים לעשות זאת מתוך שיקול דעת, מחשבה ולא מתוך דחק.

אנו מודעים לרצון הטוב ולהשקעה הרבה בתהליך הקליטה ומקווים שבשיח בינינו עם צוות צמ"ד, יבואו מרבית הנושאים על פתרונם באופן שיסלול את הדרך הטובה לקליטתנו בקיבוץ סעד.

נאה וצדו אורלוב	צתר ואוהד אייב	צבי קופלד
אפרת וטל בייליה	זאיר פראווי	קרן וסייקו רוצי
נצמי ויצחק רסיס-טל	הדר ואס' סוברי	הדס ורביב צמר
כנת סמאל	חמוטל ונצט אבן-חן	נצמה ואסר רוטנברג
הס וח'י קבלן	יצל וליאור ניכ	עיר ואלחנן וינברג
ענה ואורן צרפתי	ח'ית ומנחם בלומנטל	יסמין ויאיר קרב-אל
יצל ויואב פרנקל		

הבהרה בעקבות מכתב הנקלטים:

בסעד נעשית עבודה מסודרת ומקיפה, חלקה ידועה יותר וחלקה פחות, בכל מרחב התחומים בהם הקיבוץ נערך לקליטת המשפחות.

קיבוץ סעד ידע בעבר ובהווה, לדון ולהתייחס בכל הכבוד וההערכה לקבוצת הנקלטים החיים בתוכנו, להיות אוזן קשובה, ללכת לקראת ולהגיע לפתרונות ככל שהדבר ניתן, וכל זאת בהידברות מכבדת והעבר יוכיח. אין ספק שגם כעת ישנן סוגיות מורכבות שהעלאתן באופן מרוכז לדיון מסודר, יכולה לקדם פתרון (ובחלקן כבר נעשים לא מעט מהלכי בדיקה שונים בעקבות פניות כאלה ואחרות של משפחות נקלטים).

כשנודע לנו במהלך השבוע על מורת הרוח המתוארת לעיל, הצענו מספר פעמים לכותבי המכתב קודם כל להיפגש וללבן אתנו את הסוגיות השונות שהועלו במכתב, ולדחות פרסומו לציבור לאחר מכן, אם יהיה בו צורך. לתפיסתנו - הדבר הוא עקרוני. אם יש ביקורת בכל תחום שהוא - הדרך המתקנת הינה קודם כל לבוא ולשוחח עם הגורמים הנוגעים בדבר באופן מרוכז ומסודר, לנסות להגדיר את הקשיים, ולחפש ביחד פתרונות ולא להתחיל כדבר ראשון, לנהל את הדיון מעל דפי העלון (שזו אופציה שבסופו של דבר תמיד אפשרית). מניסיוננו - לא פעם ישנן אי הבנות שמובהרות, חוסר מידע שמקבל השלמה, או שיקולי דעת שונים אשר אחרי שהללו עולים בדיון מסודר - קל הרבה יותר להגיע להסכמות. כך גם בנושא תהליך הקליטה. אנו מצרים מאד על כך שכותבי המכתב בחרו לנהוג אחרת.

מיכל אחיטוב / נקלטים
 אפר שלמה - מ"מ
 נחום לנדאו - מ. הקהילה
 בוקי גרט - מלכיר

בהמשך ליריד הצדקה..

העציצים שנחטפו ביריד היו מ'מעון בית דויד' בו נמצאת בתנו פנינה גינזברג.

המעוניינים לרכוש עציצים נוספים המהווים תשורה נפלאה עם 'ערך' בצידה, מוזמנים ליצור קשר עם בני גינזברג

שימו לב לתופעה שקרתה השבוע בתדירות

של אחת ל-100 שנים!

ביום רביעי בתאריך:

11/12/13

בשעה: 14.15 ו-16 שניות

11-12-13-14-15-16

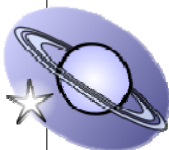
ד/ד להבי

מוצאת רכה - לכבוד החורף שהגיע

בימי החורף פנסי הרכב עובדים שעות נוספות וחייהם של הנורות מתקצרים משמעותית.

במידה ופנס אינו מאיר כראוי- יש להגיע מיידית למוסד בכדי להחליף את הנורה השרופה ולאפשר המשך נסיעה תקינה ובטוחה!

תורה היא – ולימוד היא זריכה

(בתגובה לדו"ח הצמיחה הדמוגרפית)

קראנו בעיון את דיווחו של עופר שלומי "משולחן הצמיחה הדמוגרפית" בעלון השבוע שעבר, ואנו מבקשים להאיר פן נוסף, גם בעקבות הדיון במועדון-לחבר לפני שבועיים בנושא הכנסת ספר- התורה לעזרת הנשים.

עופר מתאר את התהליכים המורכבים בקליטתם של זוגות צעירים בקיבוץ מנקודות מבט שונות. הוא מספר על שלוש חוברות שהוצאו עבור המועמדים על מנת שיכירו לעומק את הקיבוץ - עולם הערכים, השקפת העולם, תמצות נוהלי החיים בקיבוץ המתחדש ועוד.

אנו משערים שאין מסתפקים בחלוקת חוברות בלבד למועמדים, ובנוסף מתקיימים גם סמינרים לנקלטים. לנו חשוב במיוחד שבמסגרת סמינרים אלו יעסקו בהרחבה ב"עשרת עיקרי האמונה" של קיבוץ סעד אשר התקבלו על דעת כולנו אך לפני פחות מארבע שנים (!) בחודש ניסן תש"ע.

יש להבהיר היטב שהתקיים כאן תהליך בירור ערכי ארוך וקשה אשר עסק בציפור-הנפש של עולמנו הדתי בסעד. תהליך ההידברות תבע מאיתנו משאבים כלכליים (מנהל הקהילה בסיוע ועדה שהוקמה במיוחד לשם כך, ליווי של שני יועצים מומחים בתחום, התפנות מימי עבודה), משאבים רוחניים ובעיקר משאבים רגשיים רבים. (כאבי בטן פיסיים ומטאפוריים, לילות ללא שינה, חיבוטי-נפש ודמעות לא מעט- אצל חלק מן המשתתפים...). ובכל זאת זכינו לברך על המוגמר ואף לבחור ברב ארי סט כרב הקיבוץ בתום המהלך.

אנו מצטטים כאן מעט מן האור באותם "עיקרי אמונה", ומקוצר המצע כמובן לא את כולם. ההדגשות הן שלנו. נראה לנו דחוף ביותר ללמוד, ללמד ולשנן עקרונות אלו. (ואת החוברת המלאה ניתן לקבל במשרד מנהל-הקהילה במבצע 1+1 במתנה...)

- א. קיבוץ סעד מקיים אורח חיים דתי על פי מסורת ישראל, ברוח תנועת הקיבוץ הדתי.
- ב. הקיבוץ מקיים אורח חיים דמוקרטי, שוויוני לגברים ונשים כאחד, ודוגל בקיום חברה מעורבת וצנועה, לכתחילה.
- ג. קיבוץ סעד רואה חשיבות לקבל לשורותיו חברים השותפים להשקפת עולמו וחשים הזדהות עם דרכו.

בעינינו עיקרים אלו הם חלק מתפיסת עולם רחבה ושלמה שגובשה במשך שנים, בין השאר גם על-ידי הורינו, שהיו בין הוגי הדעות של הקיבוץ הדתי (ויזכרו לטוב משה אונא, צוריאל אדמנית, אליעזר גולדמן ויוסקה אחיטוב זכרם לברכה). בזכותם עוצבו אורחות החיים המיוחדים של סעד, והם שהפכו אותה לקהילה דתית תוססת, פלורליסטית, מגוונת ופתוחה לשינויים דתיים שאינם נוגדים את ההלכה. זוהי "מסכת אבות" שלנו ואנו חרדים מפני תפיסות מחמירות יותר, מסתגרות ומדירות נשים המנשבות תדיר בחלל עולמנו.

אנו קוראים לצוות הצמיחה הדמוגרפית, לוועדת הקליטה, למועצה ולכל העוסקים במצוות קליטת צעירינו, לקיים בירור יסודי עם המבקשים להתקבל למועמדות, לא רק בשאלות של "היתכנות כלכלית", אפשרויות בניית בית בקיבוץ וכו', אלא גם ובעיקר בשאלות ייסוד אלו. אם לא ייעשה כן ייגזר עלינו חלילה להתנפץ שוב ושוב אל סלעי המחלוקת.

אתניה וח'ית רפ"ל